

POKROK

PUBLISHING CO.

vydává

POKROK ZÁPADU

a místní vydání

v Crete pro Saline okres, Neb.; ve Schuyler a Clarkson pro Colfax okres, Neb.; ve Wilson, Kans., pro stát Kansas; v Cedar Rapids, Ia., pro stát Iowa; v St. Paul a Minneapolis, Minn., pro stát Minnesota a v Tynard, S. D., pro státy South a North Dakota.

Předplatná:

Pro Spojené Státy \$2.00. Pro Kanadu \$2.50. Do Evropy \$3.00 ročně.

Zásilky peněžní děté se pomocí peněžních poukázek (Money Orders), expresních poukázek (Express Money Orders), bankovních poukázek (Bank Draft), anebo v registrovaném dopise.

Obmánujete-li své přestřehování, udejte starou i novou adresu.

Dopisy z kruhů členstva ochotně uveřejníme. Musí být elušné, psané bez úmyslu někomu osobně poškoziti a podpísány plným jménem, ať již má být v redakci utajeno, anebo s dopisem uveřejněno.

45

DROBNÉ ZPRÁVY Z ČECH

(Tisk, kanc. Čes. Nár. Sbiru. a Svazu Čes. Kat.)

Melou mouku v kávových mlýncích. — Letošní žně — píše Národní Listy 2. srpna, poskytl, obzvláště na větších pozemcích velkostatků, neobvyčejnou podívanou. Sotva čeledi posbírala snopy a mandelky a naložila je na vozy, už postupovala velká řada lidí mladých i starých do strniště a všichni horlivě sbírali klasy do košů, náší, pytlů, zástěr, jak kdo měl. Někde je úředníci i čeled pauská zabránili a nepustili nikoho na strniště, dokud je sami velikými pohrabovací neshrabali. Někde byli citlivější a ponechali roztroušené klasy lidem, i bylo vzkutku smutnou podívanou, s jakou rychlostí a horlivostí bylo pole za nedlouhou dobu posbíráno, že na něm ani jediného klásku nedalo se najíti. Místy lidé si posbírané klasy hned doma drotili a na obvyčejných kávových mlýncích, které dobře dříve přitáhli, rozmlávají na mouku; ječmen a žito se také praží na kávovou náhražku.

Listky do hostince. — Podle listu Salzburger Chronik, pomýšlí se v ministerstvu výživy na zavedení listků pro hostince, aby zneumožněno bylo dvojnásobné zaplácování.

Umělé zdražování. — Národním Listům píše se z Uherského Hradiště: Nedávno byla na Velehradě dražba hrušek a jablek. Vyořávací cena byla 4,760 korun. Ale různí páni Silbersteinové, Goldzweigové přihazovali stále a stále, až se ovoce vylichovalo za 20,065 korun. Při dražbě třetí na jaře byla vyvolána cena 700 korun a vydražily se na 4,430 korun.

Dělnické rady v Čechách. — Pražská Bohemie zle touží na to, že si český lid nechce dát líbit, a aby se potraviny vyvážely o přítrž ze země, dokud hladovíci obyvatelstvo není nasyčeno. Píše: Sděluji se s námi různé případy, z nichž možno seznati, že my v Čechách byt jsme to ještě k dělnickým a vojenským radám jako v Rusku nedotáhli, přece jen máme dělnické rady, jejichž vliv na exekutivu nelze popírati. Nesmyslná pověst, že obilí z Čech jde do Německa vedla k tomu, že dělnické výbory v obilních stanicích Čech provádějí skutečnou kontrolu nad tím, kam vagony naložené obilím jdou. V jednom případě prosadili dělníci dokonce, že jejich zástupe je v služebním voze, aby zabránili, by obilí nebylo jinam dirigováno, než do stanice na kterou zněl nákladní list. České časopisy však nejsou toho názoru, že vyvážení obilín z Čech je nesmyslnou pověstí, naopak, usvědčují Bohemii z nepravdy. Národní Listy poznamenávají sarkasticky, že není vyloučeno, že Bohemie dostává nějaký mimorádný odkudsi pokyn a proto nechápe, že může jiného, kdo hlásí se jen o své a pod rukou o nie nestojí, zajímaví otázka o kontrole vývozu a v první řadě kruhy dělnické, které nejvíce trpí. — Na jiném místě praví Národní Listy: V českých okresech sbírají lidé klásky na silnicích a vozových cestách a se stro-

mů alejí, poněvadž na pole nesmí, kolem bramborišť rozléhají se v noci střelné rány a maso vydávají se někde i 6-dekagramové legitimace. Bída jest ohromná, okrese české jsou vydrancovány, to je zjištěno nepochybným způsobem. Zatím co v zemi tak vyvinutého cukrovárnictví, jako jsou Čechy, je cukru úplný nedostatek, v Uhrách přebývá tolik, že zboží z něho vyváží. Jak píše české listy, z Uher vyvážejí do Čech proslulých svým pivovarnictvím, i pivo, poněvadž při stejném a spravedlivém rozdělení a omezení všech — srdeční Uheri utrhuji si i poslední doušek od úst, aby před Litavou netrpěli tolik válkou. Za takových okolností není ovšem divu, že dělnický lid vzal kontrolu nad provozem obilín do svých rukou.

Vysilením z hladu omdlel. — Národní Listy píše: V železných hutích arcibiskupských v Rožmitále upadl v těchto dnech slavačský dělník Frant. Kala mezi prací vysilením z hladu a musel být vynešen. Stalo se mu to v posledním měsíci již podruhé! Srovnáním všech potravin v tomto městě a ve Vídni vychází na jevo, že je zde vše až o 25 procent dražší než ve Vídni — díky všem rekvisicím.

Bílý chléb provokaci. — V Litoměřicích leží maďarský pluk z Kapošveru. V Uhrách není naprosto tak zle jako v Čechách, proto, že rekvisicemi nebyly Uhry tak pozehané navštíveny jako země české. A také vojáci dostávali z domova na přilepenou bílý chléb. Z toho povstal po všem městě veliký rozruch. Vojáci jedli bílý chléb. Rozčilení obyvatelstva dostoupilo té míry, že plukovníci velitelství vidělo se nuceno naříditi všem vojákům, aby pojídali bílý chléb za větrem, kde tento výkon e. k. armády není provokací klidného obyvatelstva.

K odsouzení Dr. Slámy. — Sociálně demokratická Arbeiter Zeitung, píše Národní Listy, vzpomíná mimo jiné perzekuce také případu Dr. Slámy. Pro spoluvinnu na velezradě byl odsouzen do těžkého žaláře na pět let muž, jenž býval kdysi poslancem na říšské radě, radou vrehního zemského soudu na odpočinku a vrehním ředitelem jisté české banky. — Co musil spáchat! A tak se to má v Čechy, že i takoví mužové, kteří v hodnosti tak vysoké kdysi soudili, jsou velezradci, co však Dr. Fr. Sláma opravdu spáchal? Úředník Hladík dal mu opis provolání. Dr. Sláma si jej vzal domů, spálil jej a vyzval také druhé úředníky ústavu, aby jej spálili. Dr. Koenig však zjistil, že Dr. Sláma byl povinen vše udáti, a že zámyslně to opomenul, a odsoudil jej do těžkého žaláře na pět let. Dr. Sláma z toho zemřel. . . .

Materiální poměry českých spisovatelů za války. — Kritik F. V. Křečič píše v Právu Lidu o nynějších obtížích literární tvorby, dává mimořádně náležitou pozornost do neutěšených poměrů materiálních českých spisovatelů. Nejednou autor, píše zmíněný spisovatel, — je tísneň v práci starostmi dne, i nejtěšnější ideálista jest nucen býti dne ve věcech žaludku býti praktikem a materialistou. Těžko zachycovat na papír vidiny krásy a přepychu a nevědět co sehnat k večeři. Vedle toho pak poklesla literatura na trhu materiálních hodnot tak hluboko, že to je pro kulturu národa až ponižující. Nakladatelé dělají si s bibliofilskými publikacemi dobré obchody, ale nezvyšují proto ještě autorům honoráře. Není dnes práce sebe hrubší a nižší, než by nechtěla býti lépe placena, se zřetelem k zvýšené životní režii svého vykonavatele, — jen český spisovatel musí býti rád, dostane-li honorář aspoň takový, jako před válkou; kdyby tedy chtěl, aby denní kvantum jeho práce mělo tutéž ekonomickou hodnotu, jako tehdy, musel by pracovat třikrát nebo čtyřikrát více a déle, protože všechny věci nejmenší jsou třikrát nebo čtyřikrát dražší. Zvýšená námaha a chvat práce jsou na újmu její kvalité. Kdo může říci, v jaké rozpoložení se asi za těchto okolností vpravuje na stolech spisovatel, jaké se tu vedou asi zápasy mezi ideálními cíly a nutnostmi vsedního dne.

Uhry bohatnou na účet Čech. — Na mimorádném sjezdu české o kresní samosprávy, konané 20. srpna v Praze, postaven panem A. Prokápem, presidentem Českého odboru zemědělské rady pro království České požadavek bezpodmínečného uzavření hranic království České pro vývoz do ciziny, a to do zjištěného stavu všech potravin a jejich náhražek. Uzavření budíž uvolněna teprve tehdy pouze v oněch případech, až by zjištěny byly skutečně přebytky jednotlivých druhů potravin, kterých by k uhažení nejnětější potřeby v království Českém zapotřebí nebylo. Pro země pasivní v Rakousku, pravil referent, je zde vedle eventuál. přebytků naší země též možnost náhrady z Rumunska, Ruského Polska, něco i z Hallie, ale hlavně v první řadě z Uher, které oplývají přebytky, hospodářsky úzasně silí a bohatnou k bídě a hladu předlitavských zemí. Také druhý referent, Dr. T. Zivanský, ředitel úřadu pro lidovou výživu, napadl ostře egoistní politik Uher.

Nedostatek plynu. — V Hradeč Králové a v Roudnici uzavřeny byly v srpnu plynárny. V Českém Brodě, a v Příbrami spotřeba plynu citelně omezena. Příčina — nedostatečná dodávka uhlí. Jak bude teprve v zimě!

Vojsko strží brambory. — Jak sdělují Mladoboleslavské Listy, přibyla do Lysé nová setina přišlo pluku z Liberce, která bude hlídat brambory. Vojenské hlídky byly rozestaveny také na tamních nádražích.

Ocelový zvon hlas. — Jak se proslýchá, pomýšlí se na místě zrekvírovaných zvonů vyráběti je z ocelové litiny. Jistá velká firma podjala se už této výroby zvonů z oceli, když zkoušky s nimi vedly k příznivému výsledku. — Zvuk ocelových zvonů jest prý neobvyčejně harmonický.

Za peníze krvavé. — Baron Skoda koupil od hraběte Karla ze Schoenbornu zemskodeskové velkostatek Malesice, Chotikov, Kozolupy, Venušín.

Brambory, ale jen 1 kg na týden pro čtyři osoby. — Národní Listy ze dne 21. srpna oznamují: Po velkých rámešech a skoro celoměstském buráčení všeho tisku se objeví dne 21. srpna v Praze poprvé tak zvané ramní brambory, které má Peř od 15. června, Berlín, Lipsko, Drážďany a jiná, severnější města než Praha od července. Vzácná tato plodina, jak se z aprovačních ústavů královského hlavního města sděluje, bude prodávána arci jen v určitých prodejních a la legitimaci a sice na rodinu až čtyřčlennou 1 kilogramu, na vícečlennou 2 kilogramy na týden. Říká se ovšem, že dobře, nepříliš, když aspoň kape, ale jedno kilo bramborových krupiček na týden pro čtyři osoby je po čertech malíčkový destiček. Počítáme-li, že v kilogramu brambor jest jich hezky dvačet, a to musí býti hezky drobné, a že rodina čtyřčlenná dostane těchto dvačet brambor na týden, tedy podle Adama Riese připadá na jednoho člena rodiny čtyři sedmičky z dvačtyř denně, čili asi přibližně 0,85 brambory. Škoda, že se nepřipojuje k sensačnímu sdělení, že obyvatelstvo ve vlastním zájmu musí s přidělem brambor hodně šetřit. Ovšem upozornění je tu třeba, přece: Ne aby někdo napadlo na toto kilo brambor dělat frontu od noci. Toho není při prodejném množství třeba. Jak by to bylo krvavě ironické, kdyby to vše nebylo současně tolik bolestná a hnusná, všechnu bídu národohospodářství způsobenou ilustrují.

Ruští uchvatitelé. — Známá americká autorita v záležitostech mezinárodních a znalce různých národů — George Kennan, jehož nazírání na Rusko jest tak jasné jako malokterého Američana a jehož paměť sahá daleko do prvních počátků ruských bojů proti byrokracii, dává přamálo kreditu bolševíkům za svržení carské vlády, kterýmž činem dnes oni se honosí. V článku uveřejněném ve sborníku "Outlook" poukazuje na to, že sijné, jež vzkličilo z zárovců vykvetlo minulý zimy, bylo téměř úplně rozseto buržoazí a slechtou. "Z části náhodou a z části výbojnou uarpací bolševikové byli s to, v posledním okamžiku zmocniti se ovšem snahy

jiných a lepších pracovníků." Pokus provedený v roce 1825 o zřízení konstituční vlády podporován byl téměř výhradně armádními důstojníky a slechtou; většina těchto dekabristů poslána byla na Sibír. Revoluční období, která skončila zavražděním Alexandra II., byli z větší části mužové vyššího vzdělání a ženy; bylo mezi nimi též několik socialistů, ale ne socialistů anarhistů.

Tato skupina zahrnuje Čajkovského, Dolgušina, Kropotkina a Kateřinu Brešovskou, osvítla ruský lid a učinila možným rok 1917. Dělnictvo z průmyslových závodů počalo v celém revolučním hnutí hráti důležitější roli teprve před deseti roky, kdy první dělnický koncil byl zorganizován; "a i tehdy," praví Kennan, "neprospěli valně celému hnutí." Zeela jistě jest pravdou, že neutvořili charakter vojny, kteří dobyli revoluce minulého března. Aniž to byli mužové, jako Troecký čili Brauentein, neboť ten a jemu podobní sociálně anarhističtí vůdci skrývali se ve Svěcarsku a v Americe, "hašteríce se mezi sebou o socialistických doktrínách — která z nich je ta pravá a lepší." Účtyhodní živloce revoluce neměli společného s bolševiky, jak dovozuje Kennan:

"Každá zdravá a rozumná strana, třída a skupina se jich vzdalovala. Čítají sociální anarhisty mezi svými přívrženci nějaké starší revolucionáře — některé muže a ženy, kteří skutečně vykonali jednoho, tak dalece jak já vim. Prine Kropotkin, Vera Fignerová, Kateřina Brešovská, Leo Deutseh, Heřman Lopatin, Vera Zaslavová, Jiří Lazarev, Mikuláš Čajkovský a Vladimír Bourteř všichni jsou v Rusku, ale všichni se vyhýbají bolševikům jako moru. Některí z nich strávili skoro prave tolik let ve vězení nebo ve vyhnanství, kolik jich vádové sociálních anarhistů vůbec prožili; ale jsou příliš etihodní, váží si příliš sama sebe, než aby se spojovali s Leninem a Troeckým."

Kennan právě jako většina soudných lidí jest nálezdu, že provisorní vláda měla legitimní právo k vládnutí, neboť měla k tomu mandát od dumy, "jediného tělesa, jež třeba jenom poměrně prezentuje národ." Ale tuto vládu bolševikové svrhli, když byli podvedli a ve zmatek uvedli vojny, dělníky a část rolnictva sliby na mír a svobodnou půdu.

Tím způsobem velký národ byl kompromisován háří, kořistníky a zavřenci, kteří nikdy neměli se be menšího podílu na dobytí revoluce; kteří zalezli do dír, když skuteční Rusové čelili pravému nebezpečí. Jest možno, aby taková podvodná a uchvatitelská vláda trvala dosti dlouho, by přiměla Rusko ku zrazení jeho mezinárodních závazků?

NOVÉ ZPRÁVY O LENINOVÍ. Kdo jest Nikola Lenin, muž, stojící v čele bolševické vlády na Rusi? Jaký jest jeho charakter, jeho schopnosti? Jaké jsou jeho úmysly, jeho přesvědčení? Především důžno říci, že není Nikolou Leninem. Jeho pravé jméno jest Nikolaj Iljič Ulyanov. Není dělníkem ani z rodu seléckého. Počází z ruské slechtické rodiny, jíž patří velké statky.

Lenin není mužem hrubého zrna nebo květem, vypučevším z ujařmených mass ruského lidu. Je obzvláština myslitelem, autorem četných knih a vůdcem bolševické strany od jejího vzniku r. 1903. Ať jest již pravdu nebo ne, že praeuje se srozumění nebo přímo za plat Německa, jest jisto, že jeho vlastní názory jsou tak bizarní, že lze si jimi vysvětliti všeckou jeho nynější činnost, aniž by bylo nutno považovati ho za zrádce. Fakt, že přesvědčení své choval již před válkou, zdá se vyvracetí názor, že by byl vědomým zrádcem Ruska.

M. J. Olgin, autor zajímavého článku v prosincovém čísle revue "Asia" praví o Leninovi, že tento vůdce a dusevní otec bolševietů žije svými myšlenkami ve smyšleném světě, kde zaměňuje skutečné za fantastické výtvořky svého ducha. Jest to theorik a akademik, jenž rovněž marně bychom hledali po celém světě. Proto lze těžko vysvětliti a definovati jeho politické zásady.

DOBROVOLNÁ DAŇ Další jednoty a sbory, které u vědomí národní povinnosti uvolily se přispívat pravidelným měsíčním příspěvkem Čes. Nár. Sbiru, a jeho boji za osvobození naší vlasti.

Řády Z. Č. B. J. August Heřman, č. 30, Lidgewood, N. D.; Fort Dodge, č. 39, Fort Dodge, Ia.; Zlatá Svoboda, číslo 47, Antigo, Wis.; Vyšehrad, číslo 53, Niobrara, Neb.; Jan Žižka, číslo 67, Yukon, Okla.; Jan A. Komenský, číslo 59, Dodge, Neb.; Jiří Poděbradský, číslo 72, Omaha, Neb.; Slavín, číslo 112, Comstock, Neb.; Columbia, číslo 118, Kanopolis, Kas.; Moravan, číslo 128, Rossville, Kas.; Klas, číslo 160, Center Point, Ia.; Mt. Pleasant, číslo 167, Selenetady, N. Y.; Čechohrad, číslo 187, Dickinson, N. D.; Severní Bratři, číslo 188, Ross, N. D.; Spravedlnost, číslo 227, Straun, N. D.; Václav B. Trebizský, číslo 239, Phillips, Wis.; Bořivoj, číslo 240, Viola, Villa, Wis.; Rozhled Západu, číslo 246, Cedar, Kas.; Nová Čechie, číslo 247, Flint, Mich.

Řády Č. S. P. S. Washington, číslo 41, St. Louis, Mo.; Jiří Poděbradský, číslo 24, Chicago, Ill.; Čechoslovan, čís. 30, Cleveland, O.; Ríp, číslo 41, Chicago, Ill.; P. J. Saurak, číslo 75, Iowa City, Ia.; Kansas, číslo 76,

Sti moderního sociálního života. Jest přesvědčen, že dělnictvo potřebuje průvodčího, jakési rozsvícené světlo, jež by mu svítilo na cestu k socialistickému uspořádání světa. "Dělníci," napsal kdysi Lenin, "nemohou míti vlastního sociálně-demokratického uvědomění. Tohoto uvědomění může se jim dostati pouze z veně. Dějiny všech zemí nás učí, že dělná třída sama od sebe, vlastní silou může se propačovati jen k odborovému uvědomění (organizované unii), k pochopení nezbytnosti organizace, hospodářského a třídního boje proti kapitalismu, zákonu na ochranu dělnictva atd. Pokud se týče nauky socialistické, vyvinula se z filosofických, historických a hospodářských teorií, vybudovaných vzdělávanými představiteli majetných tříd, inteligencí."

Lenin nikterak nepočítá s politickou mocí měšťanstva nebo tak zvaných středních tříd. Pravi, že každý kompromis, každá dohoda s těmito třídami znamenala by pozárku proletariátu.

Tím se dá vysvětliti odporující si jednání Leninovo, jeho lpění na autokratických a nedemokratických metodách. Při sociálně-demokratickém sjezdu na Rusi roku 1903 se strana ta rozštěpila na dvě fakee, a to proto, že Lenin požadoval zřízení úplné centralisované strany, jejíž veskerá činnost byla by řízena ústřednou, naprosto nezodpovědnou celou organizací. A jeho vliv byl tak veliký, že po roztržce seskupila se kolem něho většina strany. Tak vzniklo pojmenování "bolševici," což znamená členové většiny. (ruské slovo "bolše" znamená více), kdežto přívrženci menšiny byli nazýváni menševiky. V anglickém tisku nazývají se strany často též "maximalisty" a "minimalisty."

Leninův sklon k diktátorství, jak se dosavad projevoval v jeho činnosti, vysvětluje některé jeho činy a politické projevy jeho vlády za dobu posledních několika neděl. Tím se dá také vyložiti do jisté míry jeho náklonnost k německé vládě, která je vlastně autokratickým socialismem, fedrováním shora, čímž se značně přibližuje k ideálnímu pojetí vlády, jaké chová Lenin sám.

Alle sklon k autokratismu bude také, jak se zdá, příčinou jeho pádu, neboť si tím odcizí massy a pozbuje jejich podpory, bez níž se nemůže udržeti. Již nyní se ukazují známky, jež jsou předzvěstí chvilu, kdy lid na Rusi se nasytí i Lenina a odvrátí se od něho. Ani vojsko již neví takové nadšení pro Lenina jako v prvých dobách po vítězství bolševické revolte, jak oznamuje ze Štokholmu Joseph Shaplen, korrespondent Spojeného tisku. Informace své čerpal z vyprávění cestujících z pohraničního města Haparandy, a z propašovaných protibolševických časopisů. Dle těchto zpráv i petrohradská posádka jest již nespokojena s režimem Lenina a Troeckého. Šestaadvacet ruských gubernií a provinčí formálně odepřely uznati bolševické vlády. Do ciziny o tom došlo málo zpráv, neboť všechny depesé i dopisy jsou bolševickými úřady přísně cenzurovány.

DUKAZ ZÁSLUŽNÉ PRÁCE. V Paříži, 27. listopadu, 1917. Draží přátelé! K našemu velikému překvapení obdrželi jsme Váš velkomyšlný dar Frs. 6,321, t. j. \$1,100 co vánoční dárek, hochum, bojujícím pod prapory francouzské republiky, v srbské armádě a konečně v naší vlastní česko-slovenské.

Ulehčili jste nám úkol, na který dnes naše obec více nedostačuje i děkujeme-li Vám, krajané, kteří jste svými centy přispěli na tento dar, tak děk jen trýská z tisíců srdcí výkvetu českého národa, neboť v dne vánoční, jež nás člověk prožívá ve vzpomínkách s procitlivým a dojmům lebec se podrobujícím srdecem, dar české Ameriky jim dokazuje, že nejsou zapomínáni. Děkujeme Vám dnes prozatím jménem jejich, však po Vánocích zašleme Vám jejich vlastní výrazy vděčnosti.

S nadějí, že tento čin nebyl posledním a že naši zamořiti krajané budou našemu vojsku i v budoucnu pečlivou máteří, ujišťujeme Vás již předem, že své činnosti, jež jest mizou našich úspěšů nikdy nebudete zeti, neboť k té vojsko jest nám zárukou, že čini učeno nabude takový zvuk, že by Čechem bude rozkoší a že nika, nebudeme dosti hrdi na naše bojovníky.

Zdravíme českou Ameriku s naším Na zdar!

Za předsedu, Božá Umírov. Za místopřed. J. Skalický. Sekretář Jar. Polcar. F. Jaekl, Arésories.

HRDINA ČESKOSELOVENSKÉ ARMÁDY MEZI NÁMI

V pátek, dne 28. prosince, přijede do Chicago drahou North-western stábní kapitán československé armády na Rusi, p. J. Slinger spolu se zástupcem Slováků ruských, oba vyslaní Prof. Masarykem do Ameriky, aby zde ve jménu Československé Národní Rady pomáhali při rekrutování našich mužů do československé armády ve Francii. Chicago uvítá oba krajané a pracovníky na veřejné schůzi v sobotu večer, a po poradě s ústředním výborem Československým Sdrúžením a Československým Výborem odeberou se dále na východ do Pittsburghu a Nového Yorku.

Vítáme oba naše hosty z dálné Rusi ve nejsrdcejší, přejíce jim z upřímného srdce plného zdaru jejich práci, již ochotně a ze všesíli chceme podporovati.

Oba krajané byli zadrženi při svém příjezdu na Andělském Ostravě v San Francisku a po zakročení zástupce Českého Národního Sdrúžení p. Vosky z Nového Yorku povolen jim vstup na půdu naší republiky, kde je vítáme s upřímným krajanským Na zdar!

Timken, Kas.; Frant. Čelakovský, číslo 140, Bayone City, N. Y.; Troenov, číslo 150, Kansas City, Mo.; Bratři Osvěty, číslo 153, Irwin, Pa.; Mladí Boovnici, číslo 155, Universal, Ia.; Amerika, číslo 196, Chicago, Ill.

Sbory J. Č. D. Žena Dělníka, číslo 57, Mount Pleasant, Pa.; Jarní Hvězda, číslo 80, Edwadsville, Ill.; Rátolest Míru, číslo 76, Chicago, Ill.; Sesterský Kruh, číslo 85, Detroit, Mich.; Hvězda Nové Doby, číslo 86, Omaha, Neb.; Anna Machovská, číslo 95, St. Louis, Mo.; Božena Hradecká, číslo 98, Bohemia, L. I. N. Y.; Sárka, číslo 99, Cleveland, O.

Lože Č. S. J. Radbuza, číslo 11, Chicago, Ill.; Český Lev, číslo 14, Chicago, Ill.; Volnost, číslo 33, Chicago, Ill.; Vratislav, číslo 38, Chicago, Ill.

Lože J. T. Jan z Chlumeč, číslo 13, Ciero, Ill.; Svatopluk Čech, číslo 15, Chicago, Ill.; Žižkov, číslo 18, Chicago, Ill.; Vlasta, číslo 35, Edwadsville, Ill.; Jos. Burian, číslo 42, Mt. Pleasant, St. Louis.

Dvory Č. A. L. a L. Krivoklát, číslo 19, Chicago, Ill.; Troenov, číslo 15, Chicago, Ill.; Jan Hus, číslo 8, Chicago, Ill.

Řády S. P. J. Státu Texas. Jan Rosický, číslo 110; Pokrok Dallas, číslo 84, Dallas, Tex.; Č. A. J. Rád Praha, číslo 3, Chicago, Ill.; Č. S. D. P. J. Spolek Rů Bratrství, číslo 24, Austin, Minn.; Č. S. B. P. J. Rád Proletář, číslo 53, Loyalhana, Pa.; S. P. J. Sbor Vlastimila, číslo 20, Baltimore, Md.; Del. Am. Sokol, Astoria, L. I. N. Y.; Reznická Beseda, Chicago, Ill.; Podp. Spolek Plzenských Rezníků, Chicago, Ill.